

Handläggare: Monika Gerdhem
Telefon: 08-508 28 897

Till
Miljö- och hälsoskyddsnämnden

Överklagande av mark- och miljödomstolens avvisningsbeslut den 15 juli 2011 i mål M 3765-11

Förvaltningens förslag till beslut

1. Miljö- och hälsoskyddsnämnden yrkar prövningstillstånd.
2. Miljö- och hälsoskyddsnämnden yrkar att Mark- och miljööverdomstolen undanröjer mark- och miljödomstolens beslut den 15 juli 2011 i mål M 3765-11 och återförvisar målet till mark- och miljödomstolen för prövning i sak.
3. I andra hand yrkar miljö- och hälsoskyddsnämnden att Mark- och miljööverdomstolen visar målet åter till mark- och miljödomstolen för förnyad handläggning.
4. Som grund för yrkandena åberopar miljö- och hälsoskyddsnämnden vad som anförs i detta tjänsteutlåtande.
5. Miljö- och hälsoskyddsnämnden uppdrar åt förvaltningschefen att företräda nämnden i ärendet i mark- och miljödomstolen och mark- och miljööverdomstolen.
6. Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutar att justera beslutet omedelbart.

Gunnar Söderholm

Gustaf Landahl

Sammanfattning

Mark- och miljödomstolen har genom beslut den 15 juli 2011 avvisat miljö- och hälsoskyddsnämndens överklagande av länsstyrelsens beslut den 29 juni 2011, som innebar att länsstyrelsen återförvisade ärendet till nämnden för ytterligare utredning av klagomål om buller från trafik. Miljö- och hälsoskyddsnämnden har överklagat Mark- och miljödomstolens beslut reservationsvis till Mark- och miljööverdomstolen och anhållit om anstånd till den 2 september 2011 med att

utveckla sin talan i målet. Grund för mark- och miljödomstolens avvisningsbeslut var att beslutet inte innefattar ett avgörande av fråga som inverkar på målets utgång och därför inte är överklagbart. Förvaltningen anser att mark- och miljödomstolens bedömning är felaktig. Sakfrågan i målet är huruvida ärendet är tillräckligt utrett för att man ska kunna ta ställning till om en olägenhet föreligger och, i så fall, huruvida det finns rimliga åtgärder som man kan kräva att fastighetsägaren eller väghållaren ska vidta. Länsstyrelsens beslut är därför överklagbart. Nämnden föreslås mot denna bakgrund yrka att Mark- och miljööverdomstolen visar målet åter till mark- och miljödomstolen för prövning av målet i sak.

Bakgrund

Klagomål rörande buller från trafik vid Vanadislunden inkom till miljöförvaltningen den 26 maj 2005. Enligt stadens bullerdatas uppgår ljudnivån till 70 dBA dygnsekvivalent. Fastighetsägaren hade fått erbjudande om bidrag för bullerskyddsåtgärder. Miljöförvaltningen uppmanade fastighetsägaren att anta erbjudandet och vidta åtgärder. Efter att fönsteråtgärder vidtagits utförde fastighetsägaren en ljudreduktionsmätning av fasaddämpning som visade att bullerreduceringen för fönster och fasad uppgick till 37 dBA. Klaganden ansåg att störningen kvarstod samt att mätningen inte gått rätt till. Efter att miljöförvaltningen kontaktat akustikkonsulten och härvid konstaterat att mätningen var fackmässigt utförd beslutade miljö- och hälsoskyddsnämnden den 4 februari 2009 att lämna klagomålet utan ytterligare åtgärd. Beslutet överklagades till länsstyrelsen, som genom beslut den 29 juni 2011 upphävde nämndens beslut och visade ärendet åter för fortsatt handläggning. Som grund för sitt beslut angav länsstyrelsen att det mot bakgrund av den utredning som gjorts i ärendet inte går att uttala sig om det är rimligt att vidta ytterligare åtgärder eller inte med anledning av klagandens klagomål. Länsstyrelsen delade visserligen nämndens bedömning att det inte är rimligt att ställa ytterligare krav på förvaltaren eller fastighetsägaren men konstaterade att någon utredning inte företagits av väghållarens möjlighet att vidta åtgärder. Länsstyrelsen konstaterade vidare att det saknas utredning om vad ytterligare åtgärder skulle kosta.

Den 5 juli 2011 överklagade nämnden länsstyrelsens beslut reservationsvis och bad samtidigt om anstånd med att utveckla grunderna för sin talan till den 30 september 2011. Genom beslut den 15 juli 2011 avvisade mark- och miljödomstolen nämndens överklagande. Som grund för beslutet angav mark- och miljödomstolen att länsstyrelsen i sitt beslut inte hade bundit miljö- och hälsoskyddsnämnden vid en särskild utgång i samband med den förnyade handläggningen, varför återförvisningsbeslutet med stöd av 34 § andra stycket

förvaltningsprocesslagen (1971:291) inte är överklagbart. Nämnden har överklagat mark- och miljödomstolens beslut reservationsvis och anhållit om anstånd med att utveckla talan till den 2 september 2011.

Förvaltningens synpunkter och förslag

Prövningstillstånd och förstahandsyrkandet

Grund för prövningstillstånd är att det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som mark- och miljödomstolen har kommit till. Mark- och miljödomstolen har ansett att länsstyrelsens bedömning, att utredningen i ärendet inte är tillräcklig för att man ska kunna uttala sig om det är rimligt att vidta ytterligare åtgärder eller inte med anledning av klagomålet, inte innefattar avgörande av fråga som inverkar på målets utgång. Förvaltningen anser att denna bedömning är felaktig.

Förvaltningens uppfattning är att sakfrågan i målet är om det föreligger behov av ytterligare utredning i målet. Mark- och miljödomstolens avvisningsbeslut grundar sig enligt skälen på bestämmelsen i 34 § andra stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291). Mark- och miljödomstolen torde härvid ha avsett bestämmelsen i 37 § andra stycket lagen (1996:242) om domstolsärenden, vilken har samma lydelse som bestämmelsen i förvaltningsprocesslagen som numera, sedan lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar har trätt ikraft, inte längre är tillämplig på till mark- och miljödomstolen överklagade mål. Bestämmelsen i 37 § andra stycket lagen (1996:242) om domstolsärenden bör enligt förvaltningens uppfattning tillämpas i enlighet med den praxis som har utvecklats med stöd av bestämmelsen i förvaltningsprocesslagen.

Miljööverdomstolen har i dom den 15 februari 2006 i mål M 6315-05, se bilaga 1, avgjort samma fråga i ett liknande ärende. Målet rörde klagomål över störande buller från ett garage som nämnden beslutat att lämna utan åtgärd efter att ha bedömt att någon olägenhet inte förelåg. Länsstyrelsen återförvisade ärendet till nämnden för ytterligare utredning, bl.a. mot bakgrund av vad klaganden hade upplyst om att tung trafik hade ökat. Sedan nämnden överklagat beslutet till miljödomstolen avvisade miljödomstolen överklagandet på samma grund som mark- och miljödomstolen gjort i nu föreliggande mål. Miljööverdomstolen undanröjde emellertid miljödomstolens beslut och visade målet åter till miljödomstolen för prövning i sak varvid Miljööverdomstolen anförde följande. ”Länsstyrelsen har med hänvisning till utredningen och vad” klaganden ”har anfört gjort en annan bedömning än nämnden när det gäller behovet av utredning. Miljööverdomstolen finner att beslutet därmed innefattar ett avgörande av fråga som inverkar på målets utgång. Miljödomstolen borde därför ha prövat målet i sak.”

Förvaltningen åberopar ovan nämnda avgörande som stöd för sin talan och vill härutöver, till stöd för bedömningen att sakfrågan i målet är om det föreligger behov av ytterligare utredning, anföra följande.

Nämnden har vid sin bedömning av ärendet utgått från de ljudnivåer som framgår av stadens bullerdatas och härvid konstaterat att ljudnivåerna överskrider Socialstyrelsens riktlinjer för inomhusbuller och de riktlinjer som gäller som mål för inomhusbuller enligt infrastrukturpropositionen (prop. 1996/97:53). I stadens bullerkartläggning som upprättats enligt förordningen (2004:675) om omgivningsbuller finns beräkningar som ger en bild av hur bullerbelastade olika fastigheter är. Förvaltningen anser att dessa beräkningar är tillräckliga som underlag för bedömningen av om det i ärendet föreligger olägenhet till följd av buller.

Fastighetsägaren har av vägghållaren fått bidrag för att vidta bullerisolerande fönsteråtgärder. Vid kontrollmätning har konstaterats att åtgärderna har haft den bullerreducerande effekt som har avsetts. Av utredningen framgår att kontrollmätningen innefattade fasadens bullerisolerande förmåga. Med hänsyn till detta bedömer förvaltningen, i likhet med länsstyrelsen, att det inte är rimligt att ställa krav på ytterligare åtgärder av fastighetsägaren. Förvaltningen anser det emellertid inte heller rimligt att ställa ytterligare krav på vägghållaren att vidta andra bullerdämpande åtgärder. Det bör härvid även beaktas att byggnationen av Norra länken kommer att medföra att nu aktuell vägsträcka kommer att avlastas, och då särskilt med avseende på tyngre trafik som utgör den största störningsfaktorn. Mot bakgrund av det ovan anförda saknas enligt förvaltningens bedömning skäl att utföra ytterligare mätningar. Länsstyrelsens bedömning, att ytterligare mätning borde ha gjorts för att man med säkerhet skulle kunna uttala sig om vilka ljudnivåer trafikbullret uppnår i klagandens lägenhet, innebär därför ett sådant avgörande i sak som inverkar på utgången i målet.

Andrahandsyrkandet

Förvaltningen konstaterar att mark- och miljödomstolen har fattat beslutet om avvisning i målet utan att först ha låtit nämnden yttra sig. Vid tidpunkten för domstolens beslut hade nämnden ännu inte ens framfört sina yrkanden och grunder för dessa. Nämnden hade begärt anstånd till den 30 september 2011 med att utveckla sitt överklagande med angivande av yrkanden och grunder. Mark- och miljödomstolen har därmed, i strid med 12 § lagen om domstolsärenden, avgjort målet utan att yrkanden och grunder klarlagts. Redan på denna grund finns skäl att, i enlighet med nämndens andrahandsyrkande, undanröja mark- och miljödomstolens beslut och visa målet åter till mark- och miljödomstolen för förnyad handläggning.

Bilagor

1. Miljööverdomstolens dom den 15 februari 2006
2. Mark- och miljödomstolens beslut den 15 juli 2011
3. Länsstyrelsens beslut den 29 juni 2011
4. Miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut den 4 februari 2009